

رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند با نقش واسطه‌ای خودتنظیمی در دانشجویان

The relationship between helicopter parenting and smartphone addiction with the mediating role of self-regulation in students

Sedigheh Zadkazemi

Master of Clinical Psychology, Department of Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Seyedeh Sedigheh Hossein Dost

Master of Psychology, Department of Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Dr. Abbas Ali Hossein Khanzadeh *

Professor, Department of Psychology, University of Guilan, Rasht, Iran.

khanzadehabbas@guilan.ac.ir

صدیقه زادکاظمی

کارشناس ارشد روان شناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

سیده صدیقه حسین دوست

کارشناس ارشد روان شناسی، گروه روانشناسی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

دکتر عباسعلی حسین خانزاده (نویسنده مسئول)

استاد، گروه روان شناسی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

Abstract

This research was conducted with the aim of determining the relationship between helicopter parenting and smartphone addiction, with the mediating role of self-regulation in students. The current research was descriptive-correlation based on structural equation modeling. The statistical population in this research included all the students of Islamic Azad University, Tehran Science and Research Unit in 2023, from bachelor's degree to doctorate, from which 210 people were selected as a sample by the available sampling method. In order to collect data, the helicopter parenting scale (LeMoyne & Buchanan, 2011), the short form of the self-regulation questionnaire (Carey et al, 2004), and the mobile phone addiction questionnaire (Savari, 1393) were used. Data analysis was done by the structural equation modeling method. The results showed that the proposed model has a good fit. The results showed that the direct effects of helicopter parenting and self-regulation on smartphone addiction were significant. Also ($p < 0.05$), the direct effect of helicopter parenting on self-regulation was significant ($p < 0.05$). The results of the bootstrap test showed that self-regulation played a mediating role in the relationship between helicopter parenting and smartphone addiction ($p < 0.05$). In general, it can be concluded that helicopter parenting had a direct effect on smartphone addiction in students, with a mediating role of self-regulation.

Keywords: Self-Regulation, Helicopter Parenting, Smartphone Addiction.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند با نقش واسطه‌ای خودتنظیمی در دانشجویان انجام شد. پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی به روش مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری در این پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران در سال ۱۴۰۳ از مقطع کارشناسی تا دکتری بود که از بین آن‌ها به روش نمونه‌گیری در دسترس ۲۱۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. جهت جمع‌آوری داده‌ها از مقیاس والدگری هلیکوپتری (HPS؛ لیموین و باچمن، ۲۰۱۱)، فرم کوتاه پرسشنامه خودتنظیمی (SSRQ؛ کری و همکاران، ۲۰۰۴) و پرسشنامه اعتیاد به تلفن همراه (MPAQ؛ سواری، ۱۳۹۲) استفاده شد. تحلیل داده‌ها به روش مدل‌یابی معادلات ساختاری انجام شد. نتایج نشان داد که مدل پیشنهادی از برازش مطلوب برخوردار است. نتایج نشان داد که اثرات مستقیم والدگری هلیکوپتری و خودتنظیمی بر اعتیاد به گوشی هوشمند معنادار بود ($P < 0.05$)؛ همچنین اثر مستقیم والدگری هلیکوپتری بر خودتنظیمی معنادار بود ($P < 0.05$)؛ نتایج آزمون بوت استرپ نشان داد که خودتنظیمی در رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند نقش میانجی داشت ($P < 0.05$). در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که والدگری هلیکوپتری به صورت مستقیم و با نقش میانجی خودتنظیمی بر اعتیاد به گوشی هوشمند در دانشجویان اثر داشت.

واژه‌های کلیدی: خودتنظیمی، والدگری هلیکوپتری، اعتیاد به گوشی هوشمند.

مقدمه

استفاده از فناوری‌های دیجیتال به بخش مهمی از زندگی تبدیل شده است و به تدریج در سراسر جهان افزایش یافته است. فناوری دیجیتال به مردم این امکان را می‌دهد تا با خانواده خود ارتباط برقرار کنند و دوستانی پیدا کنند؛ بنابراین از حمایت خانوادگی و اجتماعی برخوردار شوند (لثو^۱ و همکاران، ۲۰۲۳). تلفن‌های هوشمند امکانات و راحتی بسیاری در زمینه‌های مختلفی مانند برقراری ارتباط، سرگرمی و آموزش به ارمغان آورده است (سرا^۲ و همکاران، ۲۰۲۱). البته تلفن‌های هوشمند علی‌رغم مزیت‌ها و امکانات زیادی که فراهم آورده‌اند، موجب بروز مشکلاتی نیز شده‌اند. بررسی‌ها نشان می‌دهد استفاده‌ی بیش از حد از تلفن هوشمند منجر به اختلال در کارهای روزمره، ایمنی و بهزیستی عمومی افراد شده است (نیکولیک^۳ و همکاران، ۲۰۲۳). علاوه بر این استفاده بیش از حد از گوشی‌های هوشمند تأثیرات منفی بر روی سلامت روان و رفتار افراد می‌گذارد (الحسن^۴، ۲۰۱۸). گوشی‌های هوشمند به بخش جدایی‌ناپذیر از زندگی افراد در تمام سنین در سراسر جهان تبدیل شده است (کرسای^۵ و همکاران، ۲۰۱۹). در این بین، دانشجویان سریع‌ترین پذیرندگان تکنولوژی‌های متعلق به گوشی‌های هوشمند، از جمله ارسال و دریافت ایمیل، برنامه‌های مرتبط با سرگرمی و شبکه‌های اجتماعی، جست‌وجو در پایگاه‌های علمی، ارتباط با دوستان و ... هستند (تامی^۶ و همکاران، ۲۰۱۱). به دلیل اینکه دانشجویان به اولین پذیرندگان تکنولوژی‌های جدید هستند، نسبت به سایر گروه‌های جامعه بیشتر در معرض اعتیاد به گوشی‌های هوشمند و مشکلات ناشی از آن مانند اختلال در سلامت جسمی، روانی و تحصیلی قرار دارند (عیسی‌نظر و همکاران، ۱۴۰۰).

استفاده افراطی از گوشی‌های هوشمند سبب ظهور پدیده‌ای به نام اعتیاد به گوشی همراه شده است. به طوری که در سال‌های اخیر راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی در قسمت اعتیاد غیرمواد (اختلال بازی در اینترنت)، به اعتیاد به گوشی‌های هوشمند نیز پرداخته است (ابراهیم^۷، ۲۰۱۴). اعتیاد به گوشی‌های هوشمند جزء دسته اعتیادهای رفتاری طبقه‌بندی می‌شود و همانند هر اعتیاد دیگری تعریف آن شامل استفاده‌ی جبری است که سبب پیامدهای منفی برای فرد باشد (یحیی زاده و همکاران، ۱۳۹۵). همچنین در ادبیات بالینی و روانپزشکی استفاده‌ی مشکل‌ساز از اینترنت یا گوشی هوشمند به عنوان یک رفتار اعتیادآور در نظر گرفته می‌شود (ماهاپاترا^۸، ۲۰۱۹).

یکی از عواملی که می‌تواند بر رفتارهای اعتیادی و به‌طور ویژه در این پژوهش اعتیاد به گوشی همراه موثر باشد، نقش والدین و چگونگی ارتباط آن‌ها با فرزندان‌شان در قالب سبک والدگری است (سرنای^۹ و همکاران، ۲۰۲۳؛ سوزن و همکاران، ۲۰۲۲؛ بودیارتی^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۲؛ نور^{۱۱} و همکاران، ۲۰۲۱). در میان عواملی که در شکل‌دهی شخصیت سالم در افراد مؤثرند، نحوه ارتباط والدین و کودک از پراهمیت‌ترین و بنیادی‌ترین عوامل به شمار می‌آید (دورانس‌هال^{۱۲}، ۲۰۲۱). یکی از انواع سبک‌های والدگری، "سبک والدگری هلیکوپتری"^{۱۳} است. این اصطلاح برای توصیف والدینی به کار می‌رود که بدون توجه به توانایی‌های فرزندان‌شان و با استفاده از قوانین و دستورالعمل‌هایی بسیار سعی در مراقبت بیش از حد از آن‌ها در مواجهه‌ی با مشکلات و چالش‌های زندگی دارند (اسریواستاو و ماتور^{۱۴}، ۲۰۲۰). پژوهش‌ها در تبیین تأثیرات منفی سبک والدگری هلیکوپتری، حاکی از آن است که فرزندان‌ی که توسط سبک والدگری هلیکوپتری رشد یافته‌اند، به دلیل نداشتن فرصت کافی برای تجربه و رشد، ناکارآمدی هیجانی بیشتری به خصوص در زمینه‌ی راهبردهای مقابله‌ای از خود نشان می‌دهند (کالیانی و همکاران، ۲۰۱۹؛ پری و همکاران^{۱۵}، ۲۰۱۸). اسپفرین و همکاران (۲۰۲۱) اشاره کرده‌اند فرزندان در خانواده‌هایی با سبک والدگری هلیکوپتری در مهارت‌های اجتماعی ضعیف‌تر عمل می‌کنند. همچنین آن‌ها در زمینه‌ی مهارت‌های حل مسئله و تصمیم‌گیری دچار مشکلات بیشتری می‌شوند (اسریواستاو و ماتور، ۲۰۲۰). همچنین پژوهش‌ها حاکی از آن است

1 Leow

2 Serra

3 Nikolic

4 Alhassan

5 Karsay

6 Thomée

7 Ibrahim

8 Mahapatra

9 Serna

10 Budiarti

11 Nur

12 Dorrance Hall

13 helicopter parenting

14 Srivastav & Mathur

15 Perry

که بین مهارت‌های حل مسئله و راهبردهای مقابله‌ای با اعتیاد به گوشی‌های هوشمند ارتباط وجود دارد. (الان و سنای گوزل^۱، ۲۰۲۰). بنابراین می‌توان بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند ارتباط معناداری یافت.

یکی دیگر از عوامل موثر بر اعتیاد، خودتنظیمی^۲ است. مطالعات قبلی بین عزت نفس، خودکنترلی و خودتنظیمی با اعتیاد به گوشی هوشمند ارتباط برقرار کرده است (گائو^۳ و همکاران، ۲۰۲۱؛ وان دورسن^۴ و همکاران، ۲۰۱۵؛ کوپتز^۵ و همکاران، ۲۰۱۳). نتایج بعضی از تحقیقات حاکی از آن است که بین خودتنظیمی و اعتیاد به اینترنت همبستگی مثبت معنی‌داری وجود دارد (گوکالپ، ۲۰۲۳؛ برادران، ۱۳۹۸). خودتنظیمی فرایندهایی را در بر می‌گیرد که با تغییر و تعدیل افکار، عواطف و رفتار، افراد می‌توانند فعالیت‌های مربوط به اهداف خویش را در طول زمان دنبال و هدایت نمایند (شویچی، ۱۳۹۹). به عبارت دیگر، افراد توسط فرایندهای مربوط به خودتنظیمی، هیجانات خود را مدیریت می‌کنند یعنی مشخص می‌کنند که چگونه آن را تجربه و ابراز نمایند (احمدی و همکاران، ۱۴۰۲). مهارت خودتنظیمی شامل رفتارهای معطوف به هدف است که برای افراد این فرصت را فراهم می‌آورد که از خشنودی کوتاه‌مدت برای رسیدن به نتایج مورد علاقه در آینده چشم‌پوشی کنند و یا آن را به تعویق بینازند (کری^۶ و همکاران، ۲۰۰۴). همچنین خودتنظیمی یک تلاش روانی برای کنترل حالات، فرایندها و عملکردهای درونی است و جهت دستیابی به اهداف بالاتر مشخص می‌شود (وس و بامیستر^۷، ۲۰۱۶). کانفر^۸ (۱۹۷۰) در نظریه‌ی خود سه مرحله خودتنظیمی را بیان می‌کند که شامل خودبازبینی، خودارزیابی و خودتقویتی است و ناهنجاری در هر کدام از این فرایندها می‌تواند منجر به اختلالات رفتاری مانند انواع اعتیادها شود (فیشر^۹ و همکاران، ۲۰۱۰).

بنابراین، بیان مطالعاتی مبنی بر ارتباط بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند این پرسش را در ذهن ایجاد می‌کند که چه مکانیزمی در تبیین دلیل وجود چنین ارتباطی می‌تواند وجود داشته باشد؟ تحقیقات قبلی حاکی از آن است که والدگری هلیکوپتری موجب عدم رشد مهارت‌های خودمهارگری می‌شود (لاو^{۱۰} و همکاران، ۲۰۲۰) و فقدان توانایی خودتنظیمی و خودمهارگری می‌تواند به نتایج نامطلوبی مانند اعتیاد به گوشی همراه بیانجامد (سوپراپتو^{۱۱} و همکاران، ۲۰۲۴؛ گوکالپ، ۲۰۲۳). خودتنظیمی به معنای توانایی مهار و تنظیم هیجان، رفتار و امیال به منظور دستیابی به پاداش یا اجتناب از برخی پیامدها است (جکسون^{۱۲} و همکاران، ۲۰۲۰). برخی از تحقیقات به تاثیر سبک فرزندپروری بر خودتنظیمی فرزندان اشاره کرده است. لاو و همکاران (۲۰۲۰) و همچنین کوی^{۱۳} و همکاران (۲۰۱۹) بیان کرده‌اند که بین والدگری هلیکوپتری و مشارکت بیش از حد والدین با مشکلات افراد در دوران بزرگسالی که مربوط به توسعه‌ی کنترل خود است، ارتباط وجود دارد. فرزندان در چنین خانواده‌هایی قادر به مدیریت مشکلات خود نیستند و به این ترتیب مهارت‌های خودتنظیمی کمتری را توسعه می‌دهند (سکی و همکاران، ۲۰۲۳).

علاوه بر این، مطالعات حاکی از آن است که بین سطوح پایین خودتنظیمی با اعتیاد به گوشی هوشمند ارتباط وجود دارد (ماهاپاترا، ۲۰۱۹). بنابراین، خودتنظیمی می‌تواند مکانیسمی بالقوه باشد که در رابطه‌ی بین سبک والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند نقش واسطه‌ای و میانجی داشته باشد.

در پایان لازم به ذکر است که اعتیاد به گوشی‌های هوشمند در حال افزایش است به طوریکه به گزارش سازمان جهانی بهداشت^{۱۴} (۲۰۱۱) درصد زیادی از افراد در گروه سنی ۱۸ الی ۲۴ سال با گوشی در دست به خواب می‌روند؛ و آن‌ها نمی‌توانند زندگی بدون گوشی هوشمند را تصور کنند (ماهاپاترا، ۲۰۱۹). با توجه به فراگیری و افزایش اعتیاد به گوشی‌های هوشمند و تاثیر منفی آن در ابعاد مختلف زندگی، و به دلیل اینکه تاکنون تحقیقی در مورد تاثیر فرزندپروری به طور خاص فرزندپروری هلیکوپتری بر اعتیاد به گوشی‌های هوشمند انجام نشده است؛ همچنین نتایج این مطالعه را می‌توان در طراحی و اجرای مداخلات آموزشی و درمانی با هدف پیشگیری از اعتیاد به

1 Alan & Senay Guzel

2 Self-Regulation

3 Gao

4 Van Deursen

5 Kopetz,

6 Carey

7 Vohs & Baumeister

8 Kanfer

9 Fisher

10 Leow

11 Suprpto

12 Jackson

13 Cui

14 World Health Organization

گوشی‌های هوشمند در دانشجویان به کار گرفت؛ بر این اساس این مطالعه با هدف تعیین نقش میانجی خودتنظیمی در رابطه بین فرزندپروری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی‌های هوشمند انجام شد.

روش

پژوهش حاضر توصیفی-همبستگی از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری در این پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران در سال ۱۴۰۳ از مقطع کارشناسی تا دکتری بود که از بین آن‌ها به روش نمونه‌گیری در دسترس ۲۱۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. حجم نمونه در این پژوهش بر اساس فرمول کلاین^۱ (۲۰۱۱) برای پژوهش‌های مدل‌یابی معادلات ساختاری محاسبه شد. نمونه‌گیری به صورت آنلاین با استفاده از فرم نظرسنجی پرس‌لاین طراحی و لینک آن از طریق گروه‌های دانشجویی در پیام‌رسان‌های مجازی (تلگرام، ایتا و بله) در اختیار دانشجویان قرار داده شد. رضایت آگاهانه جهت شرکت در پژوهش، دامنه سنی ۱۸ تا ۳۵ سال، عدم ابتلا به بیماری‌های جسمانی مزمن؛ عدم مصرف داروهای روانپزشکی و عدم تجربه سوگ در شش ماه گذشته (که به روش خود اظهاری ثبت شد) به عنوان معیار ورود به پژوهش در نظر گرفته شد و همچنین عدم پاسخ به سوالات پرسشنامه به عنوان معیار خروج در نظر گرفته شد. در این پژوهش ملاحظات اخلاقی به طور دقیق رعایت شد؛ همه شرکت‌کنندگان از اهداف پژوهش آگاه بودند؛ همچنین شرکت در این مطالعه هیچ آسیب جسمانی و روانی برای شرکت‌کنندگان به دنبال نداشت و در مورد رازداری و حریم خصوصی به افراد اطمینان داده شد. به منظور تحلیل داده‌ها از نرم افزارهای آماری SPSS نسخه ۲۵ و AMOS نسخه ۲۴ با روش آماری مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد.

ابزار سنجش

مقیاس والدگری هلیکوپتری^۲ (HPS): این پرسشنامه دارای ۱۰ سوال است که به منظور درک افراد از شیوه مداخله و کنترل والدین توسط لیموین و باچمن^۳ (۲۰۱۱) تهیه شده است. این پرسشنامه در یک مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از (کاملاً موافقم=۵ تا کاملاً مخالفم=۱) تنظیم شده است، بنابراین دامنه نمرات در این مقیاس بین ۱۰ الی ۵۰ قرار دارد و نمرات بالاتر نشان دهنده والدگری هلیکوپتری بیشتر است (لیموین و باچمن، ۲۰۱۱). بر اساس گزارش لیموین و باچمن (۲۰۱۱) ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۷۱ است. نسبت روایی محتوایی این پرسشنامه ۰/۶۵ و شاخص روایی محتوا ۰/۸۰ است. این پرسشنامه در ایران توسط خیری پور و نیکنام (۱۴۰۱) ترجمه شده است و توسط متخصصین روایی محتوایی آن تایید شد. همسانی درونی این پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹ است. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۹ آلفای کرونباخ بود.

فرم کوتاه پرسشنامه خودتنظیمی^۴ (SSRQ): پرسشنامه خودتنظیمی توسط کری و همکاران (۲۰۰۴) برای ارزیابی رفتار خودتنظیمی ساخته شده است. پرسشنامه شامل ۳۱ گویه است که بر اساس یک مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) نمره گذاری شده است. نمرات پرسشنامه از ۳۱ تا ۱۵۵ متغیر بود. و نمرات بالاتر نشان دهنده رفتار خودتنظیمی بهتر است (کری و همکاران، ۲۰۰۴). روایی همگرای این پرسشنامه با پرسشنامه اصلی (فرم بلند) ۰/۹۶ محاسبه شد و ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۲ محاسبه شد (کری و همکاران، ۲۰۰۴). در نمونه ایرانی، ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۷ است (معمد جهرمی و همکاران، ۲۰۲۲). همبستگی مثبت معناداری بین این پرسشنامه و مقیاس خودکارآمدی عمومی ($r=0/44$) یافت شد که نشان دهنده روایی همگرای قابل قبولی است. همچنین روایی این پرسشنامه به روش تحلیل عاملی اکتشافی بررسی و ۴ عامل با ۲۰ سوال تایید شد که ۷۶/۳۴ درصد واریانس را تبیین کردند؛ عامل‌های شناسایی شده شامل خودآگاهی^۵، تعیین هدف^۶، برنامه‌ریزی اقدام^۷ و خودنظارتی^۸ بود (معمد جهرمی و همکاران، ۲۰۲۲)؛ در این مطالعه از نسخه فارسی ۲۰ سوالی استفاده شد. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۷۷ آلفای کرونباخ بود.

1 Kline

2 helicopter parenting scale (HPS)

3 LeMoyne & Buchanan

4 Short Form Self-Regulation Questionnaire (SSRQ)

5 self-awareness

6 Goal setting

7 action planning

8 Self-monitoring

پرسشنامه اعتیاد به تلفن همراه (MPAQ): پرسشنامه اعتیاد به گوشی همراه توسط سواری (۱۳۹۲) به منظور سنجش اعتیاد و وابستگی شدید به گوشی همراه توسعه داده شده است. این پرسشنامه از ۱۳ سوال تشکیل می‌شود که سه عامل یا مولفه خلاقیت‌زدایی (دارای ۷ سوال)، میل‌گرایی (۳ سوال) و احساس تنهایی (۳ سوال) را مورد سنجش قرار می‌دهند. سواری (۱۳۹۲) در ابتدا به منظور استخراج عوامل پرسشنامه از روش تحلیل عاملی اکتشافی استفاده کردند، که نتایج تحلیل عاملی اکتشافی حاکی از سه عاملی بودن پرسشنامه بود که در مجموع ۴۷ درصد واریانس را تبیین کردند. در مرحله بعد این پژوهشگر از روش تحلیل عاملی تاییدی به منظور بررسی مدل سه بعدی پرسشنامه کرد که نتایج تحلیل عاملی تاییدی از سه بعدی بودن پرسشنامه حمایت کرد. به منظور بررسی پایایی این پرسشنامه سواری (۱۳۹۳) از روش آلفای کرونباخ استفاده کرد که یافته‌های تحقیق حکایت از این بود که آلفای کرونباخ کل پرسشنامه برابر با ۰/۸۵ و برای خرده مقیاس خلاقیت‌زدایی ۰/۸۳، برای میل‌گرایی ۰/۷۰، و برای احساس تنهایی ۰/۷۰ بود. پایایی این پرسشنامه در پژوهش حاضر ۰/۸۱ آلفای کرونباخ بود.

یافته ها

در این پژوهش ۲۱۰ نفر مشارکت داشتند و همه داده‌ها وارد تحلیل شدند. شرکت‌کنندگان در میانگین و انحراف معیار سنی $22.3 \pm 5.0/79$ سال بود. ۱۵۴ نفر (۷۳/۳ درصد) دختر و ۵۶ نفر (۲۶/۷ درصد) پسر بودند. ۱۲۱ نفر (۵۷/۶ درصد) بیکار و ۸۹ نفر (۴۲/۴ درصد) شاغل بودند. ۱۳۲ نفر (۶۲/۹ درصد) مجرد، ۷۰ نفر (۳۳/۳ درصد) متاهل و ۸ نفر (۳/۸ درصد) مطلقه بودند. ۱۵۱ نفر (۷۱/۹ درصد) مقطع کارشناسی و ۵۹ نفر (۲۸/۱ درصد) مقطع کارشناسی ارشد یا دکتری تخصصی بودند. در جدول ۱ یافته‌های توصیفی متغیرهای اصلی پژوهش ارائه شده است.

جدول ۱: یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش و ضرایب همبستگی پیرسون

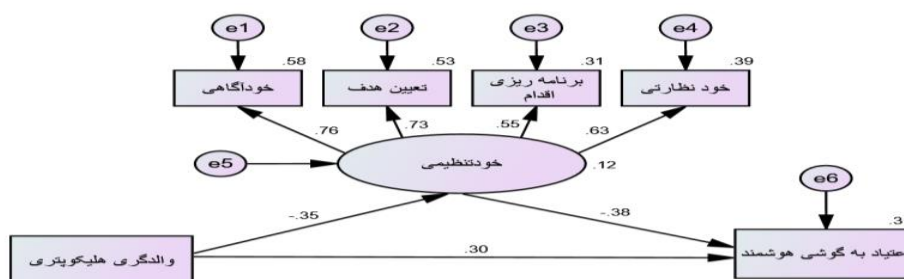
متغیرها	میانگین	انحراف معیار	کجی	کشیدگی	۱	۲	۳
۱- اعتیاد به گوشی هوشمند	۳۸/۶۱	۱۰/۲۸	-۰/۰۵	-۰/۲۸	۱		
۲- والدگری هلیکوپتری	۲۹/۷۲	۵/۶۲	-۰/۰۲	-۰/۰۵	۰/۴۳ **	۱	
۳- خودتنظیمی	۶۶/۲۸	۹/۲۳	-۰/۳۱	-۰/۰۲	-۰/۴۰ **	-۰/۲۷ **	۱

در جدول ۱ یافته‌های توصیفی و ضرایب همبستگی پیرسون ارائه شده است؛ آماره شاخص‌های کجی و کشیدگی در محدوده ۲ الی ۲- قرار داشت که نشان دهنده طبیعی بودن توزیع داده‌ها در متغیرهای پژوهش است؛ همچنین ضریب مردیا در این مطالعه ۷/۵۸ محاسبه شد، به عبارت دیگر نرمال بودن چند متغیری نیز برقرار است، زیرا مقدار این آماره کمتر از ۸ می‌باشد. با توجه به طبیعی بودن توزیع داده‌ها جهت بررسی رابطه خطی بین متغیرها از آزمون پارامتری ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد؛ نتایج نشان داد که اعتیاد به گوشی هوشمند به‌طور مثبت با والدگری هلیکوپتری ($r=0.43$) رابطه مثبت و با خودتنظیمی ($r=-0.40$) رابطه منفی و معنادار داشت؛ همچنین بین والدگری هلیکوپتری و خودتنظیمی ($r=-0.27$) رابطه منفی و معنادار وجود داشت ($P<0.05$). به منظور اجرای آزمون مدل‌یابی معادلات ساختاری و بررسی برازش مدل پیشنهادی، ابتدا پیش‌فرض‌های استقلال خطاها و عدم هم‌خطی چندگانه بررسی شد، نتایج نشان داد که آماره دوربین واتسون^۲ برابر با ۱/۹۹ و در دامنه مطلوبیت ۱/۵۰ تا ۲/۵۰ قرار دارد و بیانگر استقلال باقی‌مانده‌ها است. هم‌چنین هرچه مقدار تولرانس بیش‌تر (نزدیک به ۱) باشد، میزان هم‌خطی کمتر است؛ در این مطالعه میزان تولرانس برای متغیرهای پیش‌بین و میانجی ۰/۸۳ گزارش شد که نشانگر هم‌خطی مطلوب است. به‌منظور آزمون مدل مفهومی پژوهش از مدل معادلات ساختاری با حداکثر درست‌نمایی استفاده شد، ضرایب مسیر در شکل ۱ ارائه شده است.

1 Mobile Phone Addiction Questionnaire (MPAQ)

2 .Durbin-Watson

رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند با نقش واسطه‌ای خودتنظیمی در دانشجویان
The relationship between helicopter parenting and smartphone addiction with the mediating role of self-regulation ...

شکل ۱: مدل برازش شده پژوهش در حالت استاندارد

با توجه به نتایج شکل ۱ مدل پیشنهادی نقش میانجی خودتنظیمی در رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند در مجموع ۳۱ درصد از واریانس اعتیاد به گوشی هوشمند را پیش‌بینی می‌کند؛ در ادامه ضرایب مسیرهای مستقیم در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: ضرایب اثرات مستقیم متغیرهای مدل معادلات ساختاری

مسیرها	ضریب مسیر	خطا استاندارد	مقدار t	حد پایین	حد بالا	مقدار P
والدگری هلیکوپتری --- اعتیاد به گوشی هوشمند	۰/۳۰	۰/۰۶	۴/۵۷	۰/۱۸	۰/۴۰	۰/۰۰۱
خودتنظیمی --- اعتیاد به گوشی هوشمند	-۰/۳۸	۰/۰۷	-۴/۶۶	-۰/۵۲	-۰/۲۳	۰/۰۰۱
والدگری هلیکوپتری --- خودتنظیمی	-۰/۳۵	۰/۰۷	-۴۰/۵۵	-۰/۴۷	-۰/۲۰	۰/۰۰۱

نتایج در جدول ۲ نشان داد اثرات مستقیم والدگری هلیکوپتری ($\beta = ۰/۳۰$) و خودتنظیمی ($\beta = -۰/۳۸$) بر اعتیاد به گوشی هوشمند معنادار بود؛ همچنین اثر مستقیم والدگری هلیکوپتری بر خودتنظیمی ($\beta = -۰/۳۵$) معنادار بود ($P < ۰/۰۵$)؛ در واقع می‌توان گفت اثرات مستقیم در متغیرهای مدل معنادار است در ادامه، نتایج تحلیل میانجی در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: اثرات میانجی مدل معادلات ساختاری

مسیرها	ضریب مسیر	خطا استاندارد	حد پایین	حد بالا	مقدار P
والدگری هلیکوپتری -- خودتنظیمی -- اعتیاد به گوشی هوشمند	۰/۱۳	۰/۰۵	۰/۰۶	۰/۲۳	۰/۰۰۱

به منظور بررسی نقش میانجی از روش بوت استرپ استفاده شد، نتیجه در جدول ۳ نشان داد که خودتنظیمی در رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند ($\beta = ۰/۱۳$) نقش میانجی داشت ($P < ۰/۰۵$). در ادامه شاخص‌های برازش حاصل از مدل پیشنهادی ارائه شده است.

جدول ۴: شاخص‌های برازش مدل مفهومی پژوهش

شاخص‌های برازش	CMIN	مقدار P	درجه آزادی	CFI	GFI	AGFA	IFI	NFI	RMSEA
مدل پژوهش	۲۲/۵۶	۰/۰۹۶	۸	۰/۹۵	۰/۹۴	۰/۹۲	۰/۹۵	۰/۹۶	۰/۰۶
معیار تصمیم	-	$P > ۰/۰۵$	-	$> ۰/۹۰$	۰/۹۰	$> ۰/۹۰$	۰/۹۰	۰/۹۰	$< ۰/۰۸$

نتایج جدول ۴ نشان داد که شاخص‌های برازندگی حاصل از مدل معادلات ساختاری مدل‌یابی اعتیاد به گوشی هوشمند بر اساس والدگری هلیکوپتری با نقش میانجی خودتنظیمی از برازش مطلوب برخوردار بود ($\chi^2/df = ۲۲/۵۶$, $df = ۸$, $\chi^2 = ۲۲/۵۶$, $CFI = ۰/۹۵$, $NFI = ۰/۹۶$, $RMSEA = ۰/۰۶$).

بحث و نتیجه گیری

مطالعه حاضر با هدف تعیین رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند با نقش واسطه‌ای خودتنظیمی در دانشجویان انجام شد. یافته اول نشان داد که والدگری هلیکوپتری بر اعتیاد به گوشی هوشمند اثر مستقیم داشت، در واقع افزایش نمره در والدگری هلیکوپتری با افزایش اعتیاد به گوشی هوشمند در دانشجویان همراه بود. این یافته با پژوهش الان و سنای گوزل (۲۰۲۰)، سوزن و همکاران (۲۰۲۲) و سرنا و همکاران (۲۰۲۳) از این نظر همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت والدگری هلیکوپتری مانع توسعه و رشد استقلال و مهارت‌های خودتنظیمی مورد نیاز برای مدیریت استفاده از گوشی‌های هوشمند در فرزندان می‌شود (بودبارتی و همکاران، ۲۰۲۲). در تبیین دیگر می‌توان گفت که نظارت مداوم والدین و عدم توجه آن‌ها به نیاز به آزادی فرزندان منجر به افزایش سطح اضطراب در فرزندان می‌شود (لاو و همکاران، ۲۰۲۰) و استفاده از گوشی‌های هوشمند می‌تواند راهی باشد برای کنار آمدن با این اضطراب (کالیانی و همکاران، ۲۰۱۹). همچنین می‌توان اشاره کرد که والدین با سبک والدگری هلیکوپتری غالباً فرزندان را در تعاملات اجتماعی خارج از خانه محدود می‌کنند و باعث می‌شوند فرزندان برای اجتماعی شدن به گوشی‌های هوشمند روی آورند. بنابراین عدم وجود فرصت‌های کافی جهت اجتماعی شدن فرزندان در این خانواده‌ها می‌تواند عادات ناسالم مانند جایگزینی تعاملات دیجیتالی به جای ارتباطات رودررو را ترویج دهد (اسچفرین و همکاران، ۲۰۲۱).

یافته دوم پژوهش نشان داد که خودتنظیمی بر اعتیاد به گوشی هوشمند اثر مستقیم داشت، در واقع افزایش نمره در خودتنظیمی با کاهش اعتیاد به گوشی هوشمند در دانشجویان همراه بود. این یافته با پژوهش‌های گائو و همکاران (۲۰۲۱)، وان دورسن و همکاران (۲۰۱۵) و برادران (۱۳۹۸) همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت افرادی که دارای خودتنظیمی قوی‌تری هستند بهتر می‌توانند اهداف روشنی را در مورد استفاده از گوشی هوشمند تعیین کنند و از راهبردهای خودتنظیمی جهت استفاده مناسب از گوشی هوشمند استفاده کنند راهبردهایی همچون محدود کردن زمان استفاده‌ی روزانه، اجتناب از استفاده از گوشی‌های هوشمند در طول فعالیت‌های خاص، مقابله در برابر میل به چک کردن گوشی و شناسایی و استفاده از الگوهای مشکل‌ساز در استفاده از گوشی‌های هوشمند (سوپرپتو و همکاران، ۲۰۲۴). همچنین ماهاپاترا (۲۰۱۹) اینگونه بیان می‌کند که با توسعه مهارت‌های خودتنظیمی، افراد می‌توانند احساساتی که منجر به استفاده بیش از حد از گوشی‌های هوشمند می‌شود، مانند اضطراب یا تنهایی را بهتر مدیریت کنند یعنی می‌توانند مکانیزم‌های مقابله‌ای سالم‌تری را در خود پرورش دهند.

یافته سوم پژوهش نشان داد که والدگری هلیکوپتری بر خودتنظیمی اثر مستقیم داشت، در واقع افزایش نمره در والدگری هلیکوپتری با کاهش خودتنظیمی در دانشجویان همراه بود. این یافته با پژوهش‌های اسریواستاو و ماتور (۲۰۲۰)، پری و همکاران (۲۰۱۸)، کوی و همکاران (۲۰۱۹) همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت وقتی والدین به طور دائم مشکلات را برای فرزندان خود حل می‌کنند، فرزندان در چنین خانواده‌هایی با سبک والدگری هلیکوپتری، فرصتی برای رشد در زمینه‌ی راهبردهای مقابله‌ای و مهارت‌های حل مسئله پیدا نمی‌کنند در نتیجه آن‌ها در مدیریت چالش‌ها و تنظیم موثر احساسات با مشکل مواجه می‌شوند (اسریواستاو و ماتور، ۲۰۲۰). همچنین این والدین غالباً به این دلیل که خود برای فرزندان تصمیم‌گیری می‌کنند منجر به کاهش اعتماد به نفس در آنها می‌شوند. فرزندان در چنین خانواده‌هایی احساس می‌کنند قادر به مدیریت مشکلات خود نیستند و به این ترتیب مهارت‌های خودتنظیمی کمتری را توسعه می‌دهند (سکی و همکاران، ۲۰۲۳).

نتیجه نهایی این پژوهش نشان داد که خودتنظیمی بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند نقش میانجی داشت، در واقع خودتنظیمی یک مکانیسم زیربنایی در رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند است، یافته حاضر با پژوهش گوکالپ (۲۰۲۳) و پری و همکاران (۲۰۱۸) همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت والدگری هلیکوپتری می‌تواند از طریق تأثیر بر مهارت‌های خودتنظیمی به توسعه اعتیاد به گوشی‌های هوشمند کمک کند. در تبیین این یافته می‌توان گفت والدگری هلیکوپتری اغلب کودکان را از فرصت‌هایی برای توسعه مهارت‌های خودتنظیمی محروم می‌کند؛ فرزندان در چنین خانواده‌هایی فرصتی برای یادگیری تصمیم‌گیری مستقل، مدیریت زمان و انجام فعالیت‌ها به طور مستقل پیدا نمی‌کنند بنابراین کودکان ممکن است در مراحل بعدی زندگی خود برای تنظیم و مدیریت مسئولانه‌ی استفاده از گوشی هوشمند خود دچار مشکل شوند (گوکالپ، ۲۰۲۳). در تبیینی دیگر می‌توان اینگونه بیان کرد که نظارت مداوم و انتظارات زیاد از ویژگی‌های بارز سبک والدگری هلیکوپتری است که می‌تواند به ایجاد اضطراب و استرس در

رابطه بین والدگری هلیکوپتری و اعتیاد به گوشی هوشمند با نقش واسطه‌ای خودتنظیمی در دانشجویان
The relationship between helicopter parenting and smartphone addiction with the mediating role of self-regulation ...

کودکان کمک کند و آنها را به استفاده‌ی بیش از حد از تلفن‌های هوشمند به عنوان یک مکانیزم مقابله‌ای یا تنظیم عاطفی سوق دهد (پری و همکاران، ۲۰۱۸).

در مجموع نتایج پژوهش حاضر نشان داد والدگری هلیکوپتری با نقش میانجی خودتنظیمی می‌تواند پیش‌بینی کننده اعتیاد به گوشی‌های هوشمند در دانشجویان باشد. ارائه‌ی یک مدل نظری؛ طبق آنچه در سطر قبل ذکر شد؛ از مزیت‌های پژوهش حاضر می‌باشد. این پژوهش نیز مانند اکثر پژوهش‌های علوم رفتاری با محدودیت‌هایی همراه بود از جمله می‌توان به روش نمونه‌گیری غیرتصادفی، عدم تعدیل نقش متغیرهای جمعیت شناختی در مدل معادلات ساختاری اشاره کرد. همچنین مشارکت‌کنندگان این پژوهش، دانشجویان هستند، بنابراین در تعمیم یافته‌ها به سایر گروه‌های سنی باید احتیاط کرد. پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده از روش نمونه‌گیری تصادفی استفاده شود و همچنین از مدل‌های میانجی تعدیل شده جهت تعدیل جمعیت‌شناختی در مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شود. با توجه به تاثیر سبک والدگری هلیکوپتری بر اعتیاد به گوشی‌های هوشمند پیشنهاد می‌شود کارگاه‌های آموزشی جهت آگاه‌سازی والدین از تاثیرات منفی سبک والدگری هلیکوپتری در سنین مختلف از جمله کودک، نوجوانی و جوانی برگزار شود. همچنین با توجه به نقش قابل توجه خودتنظیمی در رفتارهای اعتیادی و به طور ویژه در این پژوهش اعتیاد به گوشی‌های هوشمند، پیشنهاد می‌شود اصول و تکنیک‌های خودتنظیمی در قالب کارگاه‌های آموزشی به دانشجویان آموزش داده شود.

منابع

- احمدی، م.، عندلیب کورایم، م.، و ضرقامی، ا. (۱۴۰۲). برازش روابط علی- ساختاری خودکارآمدی و خودتنظیمی با اعتیاد به اینترنت با میانجی‌گری کیفیت زندگی در نوجوانان شهر تهران. روش‌ها و مدل‌های روان‌شناختی، ۱۴ (۵۲)، ۳۵-۵۲.
https://jpmm.marvdasht.iau.ir/article_6063.html
- برادران، م. (۱۳۹۸). اعتیاد به اینترنت در دانشجویان: نقش خودتنظیمی، حل مساله و مشکلات بین شخصی. رویش روانشناسی، ۸ (۷)، ۱۴۷-۱۵۲.
<https://frooyesh.ir/article-fa.html۱-۱۲۰۷>
- خیری پور، ز.، و نیکنام، م. (۱۴۰۰). رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری با عملکرد تحصیلی در دانش آموزان: نقش واسطه‌ای خودکنترلی. اندیشه‌های نوین تربیتی، ۱۸ (۲)، ۲۱۵-۲۳۱.
<https://civilica.com/doc/1582556/>
- سواری، ک. (۱۳۹۳). ساخت و اعتباریابی پرسشنامه اعتیاد به تلفن همراه. فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی، ۱۵ (۵)، ۱۴۱-۱۲۵.
https://jem.atu.ac.ir/article_272.html
- شوچی، ج. (۱۳۹۹). تاثیر آموزش واقعیت‌درمانی بر خودمراقبتی و خودتنظیمی هیجانی مردان معلول جسمی- حرکتی. دستاوردهای روان‌شناختی، ۴ (۱)، ۲۴۷-۲۶۴.
https://psychac.scu.ac.ir/article_15649.html
- عیسی‌نظر، ع.، نجفی، ک.، محمدی، ا.، سرلک، ک.، و میرفرهادی، ن. (۱۴۰۰). رابطه بین اعتیاد به گوشی‌های هوشمند با استرس و رضایت از زندگی در دانشجویان پزشکی. دانشگاه علوم پزشکی گیلان، ۳۰ (۲)، ۱۴۴-۱۵۵.
<https://journal.gums.ac.ir/article-fa.html۱۲۳۷۵-۱>
- یحیی‌زاده، س.، فلاحي خشکنا، م.، نوروزی، ک.، و دالوندی، ا. (۱۳۹۵). بررسی شیوع اعتیاد به تلفن هوشمند در بین دانشجویان پرستاری در دانشگاه‌های علوم پزشکی شهر تهران در سال ۱۳۹۵. پیشرفت در پرستاری و مامایی، ۲۶ (۹۴)، ۱-۱۰.
<https://journals.sbm.ac.ir/en-jnm>
- Alan, R., & Senay Guzel, H. (2020). The investigation of the relationship between smartphone addiction, and problem-solving skills and ways of coping with stress. *Dusunen Adam: Journal of Psychiatry & Neurological Sciences*, 33(3).
<http://dx.doi.org/10.14744/DAJPNS.2020.00088>
- Alhassan, A. A., Alqadhib, E. M., Taha, N. W., Alahmari, R. A., Salam, M., & Almutairi, A. F. (2018). The relationship between addiction to smartphone usage and depression among adults: a cross sectional study. *BMC psychiatry*, 18, 1-8.
<https://bmcpsy psychiatry.biomedcentral.com/articles/10.1186/s12888-018-1745-4>
- Budiarti, A., Sustrami, D., & Febriani, V. (2022). The correlation between parenting styles and smartphone addiction among primary school students in Indonesia. *International Journal Of Nursing And Midwifery Science (IJNMS)*, 6(1), 96-102.
<http://dx.doi.org/10.29082/IJNMS/2022/Vol6/Iss1/383>
- Carey, K. B., Neal, D. J., & Collins, S. E. (2004). A psychometric analysis of the self-regulation questionnaire. *Addictive behaviors*, 29(2), 253-260. <http://dx.doi.org/10.1016/j.addbeh.2003.08.001>
- Carey, K. B., Neal, D. J., & Collins, S. E. (2004). A psychometric analysis of the self-regulation questionnaire. *Addictive behaviors*, 29(2), 253-260. <http://dx.doi.org/10.1016/j.addbeh.2003.08.001>
- Cui, M., Graber, J., Metz, A., & Darling, C. (2019). Parental indulgence, self regulation, and young adults' behavioral and emotional problems. *Journal of Family Studies*, 25, 233-249. <https://doi.org/10.1080/13229400.2016.1237884>

- Dorrance Hall, E., Shebib, S. J., & Scharp, K. M. (2021). The mediating role of helicopter parenting in the relationship between family communication patterns and resilience in first-semester college students. *Journal of Family Communication*, 21(1), 34-45. <http://dx.doi.org/10.1080/15267431.2020.1859510>
- Fisher, H. E., Brown, L. L., Aron, A., Strong, G., & Mashek, D. (2010). Reward, addiction, and emotion regulation systems associated with rejection in love. *Journal of neurophysiology*. <https://doi.org/10.1152/jn.00784.2009>
- Gao, Q., Fu, E., Xiang, Y., Jia, G., & Wu, S. (2021). Self-esteem and addictive smartphone use: The mediator role of anxiety and the moderator role of self-control. *Children and Youth Services Review*, 124, 105990. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2021.105990>
- Gökalp, Z. Ş., Saritepeci, M., & Durak, H. Y. (2023). The relationship between self-control and procrastination among adolescent: The mediating role of multi screen addiction. *Current Psychology*, 42(15), 13192-13203. <https://doi.org/10.1007/s12144-021-02472-2>
- Ibrahim, N. A., Salisu, M., Popoola, A. A., & Ibrahim, T. I. (2014). Use of smartphones among medical students in the clinical years at a medical school in Sub-Sahara Africa: A pilot study. *Journal of Mobile Technology in Medicine*, 3(2), 28-34. <http://dx.doi.org/10.7309/jmtm.3.2.5>
- Jackson, D. B., Testa, A., & Vaughn, M. G. (2020). Low self-control and the adolescent police stop: Intrusiveness, emotional response, and psychological well-being. *Journal of criminal justice*, 66, 101635. <https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2019.101635>
- Kalyani, B., Reddi, N., Ampalam, P., Kishore, R., & Elluru, S. (2019). Depression, anxiety and smartphone addiction among medical students. *IOSR Journal of Dental and Medical Sciences*, 18(2), 33-37.
- Karsay, K., Schmuck, D., Matthes, J., & Stevic, A. (2019). Longitudinal effects of excessive smartphone use on stress and loneliness: The moderating role of self-disclosure. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 22(11), 706-713. <https://doi.org/10.1089/cyber.2019.0255>
- Kline, R. B. (2011). Principles and practice of structural equation modeling (3th ed.). Guilford publications. <https://psycnet.apa.org/record/2010-18801-000>
- Köpetz, C. E., Lejuez, C. W., Wiers, R. W., & Kruglanski, A. W. (2013). Motivation and self-regulation in addiction: A call for convergence. *Perspectives on Psychological Science*, 8(1), 3-24. <https://doi.org/10.1177/1745691612457575>
- LeMoyne, T., & Buchanan, T. (2011). Does “hovering” matter? Helicopter parenting and its effect on well-being. *Sociological Spectrum*, 31(4), 399-418. <https://doi.org/10.1080/02732173.2011.574038>
- Leow, M. Q. H., Chiang, J., Chua, T. J. X., Wang, S., & Tan, N. C. (2023). The relationship between smartphone addiction and sleep among medical students: A systematic review and meta-analysis. *Plos one*, 18(9), e0290724. <http://dx.doi.org/10.1371/journal.pone.0290724>
- Love, H., Cui, M., Allen, J. W., Fincham, F. D., & May, R. W. (2020). Helicopter parenting and female university students' anxiety: does parents' gender matter?. *Families, Relationships and Societies*, 9(3), 417-430. <https://bristoluniversitypressdigital.com/view/journals/frs/9/3/article-p417.xml>
- Love, H., May, R. W., Cui, M., & Fincham, F. D. (2020). Helicopter parenting, self-control, and school burnout among emerging adults. *Journal of Child and Family Studies*, 29, 327-337. <https://doi.org/10.1007/s10826-019-01560-z>
- Love, H., May, R. W., Cui, M., & Fincham, F. D. (2020). Helicopter parenting, self-control, and school burnout among emerging adults. *Journal of Child and Family Studies*, 29, 327-337. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-019-01560-z>
- Mahapatra, S. (2019). Smartphone addiction and associated consequences: Role of loneliness and self-regulation. *Behaviour & Information Technology*, 38(8), 833-844. <https://doi.org/10.1080/0144929X.2018.1560499>
- Motamed-Jahromi, M., Kaveh, M. H., Mohammadpour, A., & Asadollahi, A. (2022). Psychometric validation of the Persian version of short form self-regulation questionnaire in community-dwelling older adults. *Frontiers in Psychology*, 13, 844871. <http://dx.doi.org/10.3389/fpsyg.2022.844871>
- Nikolic, A., Bukurov, B., Kocic, I., Vukovic, M., Ladjevic, N., Vrhovac, M., ... & Sipetic, S. (2023). Smartphone addiction, sleep quality, depression, anxiety, and stress among medical students. *Frontiers in Public Health*, 11, 1252371. <http://dx.doi.org/10.3389/fpubh.2023.1252371>
- Nur, H., Setyaningrum, P., & Novandita, A. (2021). Permissive, authoritarian, and authoritative parenting style and smartphone addiction on university students. *Journal of Educational, Health and Community Psychology*, 10(3), 419-431. <http://dx.doi.org/10.12928/jehcp.v10i3.20620>
- Perry, N. B., Dollar, J. M., Calkins, S. D., Keane, S. P., & Shanahan, L. (2018). Childhood self-regulation as a mechanism through which early overcontrolling parenting is associated with adjustment in preadolescence. *Developmental psychology*, 54(8), 1542. <http://dx.doi.org/10.1037/dev0000536>
- Schiffrin, H. H., Batte-Futrell, M. L., Boiegrain, N. M., Cao, C. N., & Whitesell, E. R. (2021). Relationships between helicopter parenting, psychological needs satisfaction, and prosocial behaviors in emerging adults. *Journal of Child and Family Studies*, 30, 966-977. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10826-021-01925-3>
- Seki, T., Haktanir, A., & Şimsir Gökalp, Z. (2023). The mediating role of resilience in the relationship between helicopter parenting and several indicators of mental health among emerging adults. *Journal of Community Psychology*, 51(3), 1394-1407. <https://doi.org/10.1002/jcop.23009>
- Serna, C., García-Perales, J., & Martínez, I. (2023). Protective and risk parenting styles for internet and online gambling addiction. *Human Behavior and Emerging Technologies*, 2023(1), 6674541. <http://dx.doi.org/10.1155/2023/6674541>

- Serra, G., Lo Scalzo, L., Giuffrè, M., Ferrara, P., & Corsello, G. (2021). Smartphone use and addiction during the coronavirus disease 2019 (COVID-19) pandemic: cohort study on 184 Italian children and adolescents. *Italian journal of pediatrics*, 47(1), 150-160 <https://ijponline.biomedcentral.com/articles/10.1186/s13052-021-01102-8>
- Şimşir Gökalp, Z. (2023). Examining the relationships between helicopter parenting, self-control, self-efficacy, and multi-screen addiction among Turkish emerging adults. *The Journal of Genetic Psychology*, 184(4), 229-242. <http://dx.doi.org/10.1080/00221325.2022.2151336>
- Srivastav, D., & Mathur, M. L. (2020). Helicopter parenting and adolescent development: from the perspective of mental health. *Parenting-studies by an ecocultural and transactional perspective*. <http://dx.doi.org/10.5772/intechopen.93155>
- Suprpto, M. H., Setiasih, S., & Siaputra, I. B. (2024). Parent-Child Relationship and Smartphone Addiction: The Role of Self-Control and Fear of Missing Out as Mediators. *Journal of Educational, Health, and Community Psychology*, 13(1), 170-200. <http://journal.uad.ac.id/index.php/Psychology/article/view/28244>
- Süsen, Y., Halil, P. A. K., & Çevik, E. (2022). Helicopter parenting, self-control, and problematic online gaming in emerging adults. *Journal of Clinical Psychology Research*, 6(3), 331-341. <https://doi.org/10.5455/kpd.26024438m000071>
- Thomé, S., Härenstam, A., & Hagberg, M. (2011). Mobile phone use and stress, sleep disturbances, and symptoms of depression among young adults-a prospective cohort study. *BMC public health*, 11, 1-11. <http://dx.doi.org/10.1186/1471-2458-11-66>
- Van Deursen, A. J., Bolle, C. L., Hegner, S. M., & Kommers, P. A. (2015). Modeling habitual and addictive smartphone behavior: The role of smartphone usage types, emotional intelligence, social stress, self-regulation, age, and gender. *Computers in human behavior*, 45, 411-420. <http://dx.doi.org/10.1016/j.chb.2014.12.039>
- Vohs, K. D., & Baumeister, R. F. (Eds.). (2016). *Handbook of self-regulation: Research, theory, and applications*. Guilford Publications. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2021.111173>